

zeeland

vrouwen
van **nu**

Uitzicht vanaf de Herdenkingsdijk in de buurt van Nisse.

suzanna

Al enige tijd is het stil rond dit fonds. Nadat verschillende afdelingen met steun van het fonds hun "sociale sofa" gestalte hebben kunnen geven, zijn geen nieuwe initiatieven ondernomen. Dat is jammer, want Suzanna heeft geld geschonken om eenzaamheid onder vrouwen te voorkomen. Geld op een slapende bankrekening helpt daarbij niet. Daarom is een nieuwe impuls nodig. Ik praat hierover met Willy Wiskerke, voorzitter van de werkgroep Suzanna Fonds.

Het plan is nu om een maatjesproject te starten, dat we "Vrouwen voor Vrouwen" willen noemen. Iedere afdeling kan een "Ambassadrice van het Suzanna Fonds" aanstellen. Deze ambassadrice gaat aan de slag om vereenzaamde leden (vaak zieken of ouderen die niet kunnen deelnemen aan de reguliere activiteiten) regelmatig een leuke (mid)dag te bieden. Bijvoorbeeld een ritje met de auto, ergens een kopje koffie drinken, wandelingetje maken, een museum bezoeken, etc. De onkosten (zoals autokosten, parkeergarage, entreegeld, consumpties) worden vergoed uit het Suzanna Fonds. De ambassadrice inventariseert wie gebruik wil maken van het aanbod en wie bereid is om iemand

een gezellige middag te bezorgen. Zij brengt vraag en aanbod bij elkaar. Gedacht wordt aan de optie om deelnemende afdelingen een vast bedrag per jaar te geven voor het aanstellen van een ambassadrice. Uit dit potje kunnen de gemaakte onkosten worden vergoed. De werkgroep en de penningmeester van het provinciebestuur denken op dit moment na over de exacte uitvoering van dit plan. Jullie ideeën en adviezen zijn welkom bij Willy Wiskerke. Tijdens de Inspiratiedag in november zal nader worden ingegaan op de mogelijkheden. Als de leden dit projectvoorstel omarmeren, kan in januari 2020 worden gestart.

Saskia Campert, redactielid.

35 jaar afdeling borsele

Dit voorjaar sprak ik met Trinet Olivier--de Jonge, secretaris van de Vrouwen van Nu afdeling **Borsele** ter ere van hun 35 jarig bestaan. Ten tijde van onze ontmoeting telde de afdeling 56 leden, 1 gastlid en 1 erelid. De maandelijkse bijeenkomsten vinden plaats in verschillende dorps huizen en op wisselende dagen, afhankelijk van het seizoen in de avond of in de middag. Gemeente Borsele omvat 15 dorpen en door de wisselende locaties en tijdstippen krijgt iedereen de gelegenheid om regelmatig een bijeenkomst bij te wonen.

Trinet vormt het bestuur, samen met ze secretaris Saar Melio, penningmeester Marja Korstanje, notuliste Willy Otte en de leden Corrie Blok, Maud Eveleens en

Logo afdeling Borsele. Ontwerp Jopie Minnaard

Herma Kok. Momenteel is de functie van voorzitter nog vacant. Vol enthousiasme vertelt Trinet over de diversiteit binnen de afdeling en de verschillende commissies en interessegroepen. De fiets/wandelcommissie organiseert regelmatig fietstochten en bedrijfsbezoeken en ook de tuinclub is heel actief in het bezoeken van tuinen en organiseren van workshops bloemschikken. Daarnaast heeft afdeling Borsele een reis- en excursie-

commissie, museumcommissie, leeskring, volksdansgroep, nordic walking en een creatieve groep.

Door veel samen te doen hebben de dames steun en plezier van elkaar. Zo houden zij hun vereniging vitaal en bieden zij elkaar de gelegenheid om hun horizon te verbreden. Het 35 jarig bestaan werd 14 mei gevierd in Vlindertuin Berkenhof in Kwadendamme.

De Borsele kunstenaar **Jopie Minnaard** heeft een logo ontworpen voor afdeling Borsele; een klavertje vier met daarin afgebeeld vier van hun activiteiten: fietsclub, tuinclub, leesclub en volksdansgroep. Een logo wat de afdeling ten volste recht doet.

Door Monique Dommanschet

jubilea afd. terneuzen 85 jaar jong!

De afdeling **Terneuzen** is opgericht op 27 juni 1934 en is de oudste nog bestaande afdeling in Zeeland. Op dit moment zijn 90 dames lid van de afdeling. Zoals bij elke afdeling het geval was, waren in die eerste jaren enkel agrarische vrouwen lid van de vereniging. In de jaren 70 en 80 van de vorige eeuw werden er ook een aantal vrouwen lid die geen agrarische achtergrond hadden. Een verrijking voor de afdeling, omdat hierdoor de diversiteit in de afdeling bevorderd wordt.

Dames van mijn generatie hebben heel veel geleerd van alle cursussen die provinciaal en landelijk georganiseerd werden door de **Vrouwen van Nu**. We leerden te spreken in het openbaar, omgaan met de computer, voerden acties voor hergebruik van producten en kritisch consumeren/duurzaam produceren.

De afdeling heeft veel interessegroepen. De tuinclub, 2 leeskringen, een kookclub, de cultuurclub, een quiltclub, een wandelclub en het kerstkoor.

De maandelijkse bijeenkomsten vinden meestal plaats in Zaamslag, maar we zijn ook geregeld "op locatie" tijdens bedrijfsbezoeken of het bekijken van diverse tentoonstellingen.

Op dit moment bestaat het bestuur uit 4 leden. Voorzitter is Reyncke van Wouwe, secretaris Liesbeth Haitsma, penningmeester Marthy Verpoorte en Joke Moes is vice-voorzitter en beheert de website. Verder zijn er een heleboel dames die helpen om de taak van het bestuur wat lichter te maken. We zijn een gezellige afdeling, waar alle leden de mogelijkheid geboden wordt om zich op diverse terreinen te ontplooien en nieuwe ervaringen op te doen.

Het is voor het bestuur een uitdaging om alle kennis en talenten van de leden in te zetten ten gunste van de afdeling. Op 25 september vierden we ons jubileum in de Baeckermat in Westdorpe met o.a. een natuurwandeling en aansluitend een buffet.

Door Corrie Kalisvaart.

zomer in zeeland...

We kennen allemaal het bekende liedje en weten ook wat zomer in Zeeland voor heel veel mensen betekent. Zon, zee, strand en tot 's avonds laat gezellig op een terrasje zitten.

Maar **zomer in Zeeland** is zoveel meer! Voor veel mensen is het hard werken. Met name in de land- en tuinbouw is de zomer de drukste tijd van het jaar.

Aardappeloogst

Wanneer je, waar dan ook in Zeeland, een rondje over het platteland maakt, kom je op verschillende plaatsen verkoopkraampjes van streekproducten tegen. Stop eens bij zo'n kraampje en koop de vaak biologisch geteelde producten rechtstreeks van de producent. Smakelijker en vaak goedkoper dan in de supermarkt. Denk in dit kader ook eens aan de acties tegen voedselverspilling.

agenda

t/m eind september: Expositie van Emelie van Lokhorst in 's Landshuis, Steenstraat 37, Hulst.

10 oktober: Vrouwen van Nu beurs in Alphen a/d Rijn.

11 oktober: PB vergadering

8 november: PB + LB vergadering.

14 november: PB/AB + inspiratiemiddag in 's Gravenpolder.

19 november: Ledenraad in den Haag.

13 december: PB vergadering.

Op het Dorpsplein in Nisse.

Koop die kromme komkommer en kleinere appels en peren. Ze smaken hetzelfde als hun grotere broertjes of zusjes.

Op **22 augustus** mochten we weer genieten van een prachtige verkenningstocht, deze keer door de **Zak van Zuid Beveland**.

We voelden ons echt een toerist in eigen provincie. Ons vertrek- en eindpunt was wijnmakerij Boonman in Nieuwdorp. Na de ontvangst en uitleg over de teelt van zwarte bessen vertrokken we richting 's Heerenhoek. Onze eerste stop was op de Herdenkingsdijk, in de buurt van Nisse, waar we het verhaal van de oude linde konden lezen. Elk jaar, op de eerste zaterdag van de lente, worden daar

bomen geplant ter nagedachtenis aan kinderen die overleden zijn aan een stofwisselingsziekte.

Rijdend over kronkelende dijkjes en smalle weggetjes kwamen we in Nisse, met een mooie muziekkiosk, kregen we uitleg van een perenteler in de buurt van Oudelande en lunchten we in "de Landing" in Baarland. Daar luisterden we ook naar het verhaal van mevrouw Elenbaas, die vertelde over haar ervaringen tijdens de **Slag om de Schelde**. Daarna konden we wederom genieten van het bijzondere landschap in de Zak van Zuid-Beveland en reden we weer richting Nieuwdorp.

Dank aan Trinet, Maud en Riet voor de organisatie van deze prachtige dag. Volgend jaar is de verkenningstocht op Noord-Beveland.

Door Corrie Kalisvaart.

Rondleiding in de perenboomgaard

2 werken van Emelie van Lokhorst, nog tot eind september te bewonderen in 's Landshuis in Hulst.

zeekraal....

Zeekraal, een Zeeuwse zilte zaligheid.

Zeekraal, een Zeeuwse "zilte" groente is nu bij de boer of de groentewinkel te koop. Je kunt zeekraal ook, mits je over een vergunning beschikt, zelf gaan snijden op de schorren.

Allereerst wat is zeekraal? **Zeekraal** is een eenjarige plant die in Zeeland groeit op de schorren in de Ooster- en Westerschelde. Schorren lopen alleen bij springtij onder water, dat is gemiddeld maar zo'n twee keer per maand. Het blad is zeer klein en schubachtig en ziet er uit als "koraal". Als het water zich terugtrekt van de schorren, blijft er nog een gedeelte achter in de geulen en de krekken (kleine watergeulen). Deze geulen en krekken vormen een belangrijke transportweg voor voedingsstoffen en bezinksel en langs hun randen groeit de zeekraal.

Oorspronkelijk was zeekraal een echte armenluisgroente en werd oorspronkelijk van mei tot en met augustus in het wild gesneden. Zeekraal is een bedreigde plant waardoor het in het wild snijden nu alleen mogelijk is van mei tot begin juli met een **vergunning** uitgegeven door de Provincie Zeeland. De "zilte" groente is nu het hele jaar door verkrijgbaar omdat het van april tot september binnendijs op kleine schaal gekweekt wordt op boerderijen o.a. bij Kerkwerpe (Schouwen-Duiveland) en Wolphaartsdijk (Zuid-Beveland). In de periode september tot april wordt zeekraal uit o.a. Israël en Mexico ingevoerd.

Het zijn de stengels die gegeten worden. Zeekraal heeft een zilte en pittige smaak en wordt vaak gekookt maar je kunt het ook rauw eten. Het is erg lekker in een salade. Roerbakken met andere groentes en kip of zalm is ook mogelijk. De groente zit vol **vitaminen** en **mineralen**. Het allerlekkerst is wilde zeekraal. Mijn vriendin Tineke en haar

Zeekraal, foto en artikel Pia Krijger.

man waren dit jaar in het bezit van een vergunning om zeekraal op een perceel in de Oosterschelde (de schorren van Oosterland) te snijden. Ik heb een paar keer samen met Tineke op de schorren zeekraal gesneden. Wat je naast de vergunning nodig hebt zijn een mesje, een bakje of mandje en vooral stevige schoenen. Het "oogsten" van de groente is anders dan het plukken van sperzieboontjes. Denk aan het afdalen en beklimmen van de dijk en het lopen op de drassige schorren, er ligt geen keurig aangelegd pad. Vooral de eerste keer was het zoeken naar zeekraal. Het klaarmaken van de zelf gesneden zeekraal gaf een bijzonder gevoel. Een goed recept zoals zeekraal met zalm en gebakken aardappeltjes is in een goed kookboek of via internet snel gevonden. Zout toevoegen aan het gerecht is niet nodig. **Eet smakelijk!**

bollen...

in de Wilhelminapolder

Iedere keer als de Vrouwen van Noord-Beveland langs het Veerse Meer of de Oosterschelde wandelen of fietsen worden ze in de Wilhelminapolder verrast door rare witte bollen in het landschap. Wat zijn dat toch? Hooibalen in wit plastic? Sneeuwpoppen in de zomer? Opblaaspoppen of betonnen bollen? Het antwoord is verrassend: het is een

kunstwerk van **Michael Beutler**, genaamd **Polder Peil**. Ter ere van het 200-jarig bestaan van de Wilhelminapolder werd een prijsvraag uitgeschreven en op 25 april 2009 werd dit winnende ontwerp geïnaugureerd door Koningin Beatrix. De jury was van mening dat de negen betonnen gespiegelde bollen het hoogteverschil op de verschillende plaatsen overduidelijk maken en daarmee impliciet verwijzen naar het altijd aanwezige water, het gevaar van overstroming en de strijd tegen de chaos.

Het **negendelige kunstwerk** omvat hele, halve, platte en gestapelde bollen. Het grootste onderdeel bestaat uit twee opeengestapelde bollen met een totale hoogte van bijna tien meter. De kleinste sculptuur is afgeplat en lijkt op een schaal. De bollen bestaan uit twee identieke helften die nooit exact op elkaar aansluiten. De zichtbare hartlijn die zo ontstaat bevindt zich op 3,80 meter boven NAP. Als we in gedachten de hartlijn van het ene beeld doortrekken naar het volgende, krijgen we een denkbeeldige lijn die vlak boven de glooiende polder zweeft: een onzichtbare horizon op een hoogte waarop de ondergaande zon de polder laat gloeien. Oef, zo heeft de kunstenaar het dus bedoeld. Hoe dan ook, de negen sculpturen zijn **intrigerend** en nodigen uit om eens een wandeling langs het volledige kunstwerk te maken. De interpretatie van het geheel wordt daarbij overgelaten aan de argeloze bezoeker. Saskia Campert, redactielid